

for recipientkvalitetsplanen i vandløb, søer og de kystnære områder, har ikke mulighed for, som lovforslaget foreligger, at få prøvet kommunalbestyrelsernes spildevandsplan. Og dér kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad mener ministeren om det? Vil ministeren overveje, at det amtsråd, som har ansvaret, kunne få mulighed for at få f.eks. Miljøstyrelsens vurdering af, hvorvidt de rensningsforslag, de foranstaltninger, der er påbudt, også faktisk kan leve op til de målsætninger, som amtsrådet har fastsat? Der kan jo godt opstå diskussioner og konflikter dér.

Med hensyn til betalingen er der faktisk en problemstilling, som jeg også meget gerne vil have uddybet: Hvis der nu er mange, der vælger at tage imod tilbudet om medlemskab af kloakforsyningen på grund af omkostningerne og selvfølgelig, hvis det overstiger det faste beløb, man kan komme til at betale, kan det måske medføre, at de borgere, der allerede har betalt tilslutningsafgiften, kommer til at betale en højere pris. Det er en problemstilling, som jeg meget gerne vil have belyst nærmere for at se, om det faktisk forholder sig på den måde.

Med hensyn til tidsfristen for gennemførelsen af den forbedrede indsats mod forurening fra det åbne land vil jeg gerne spørge, hvilken frist ministeren forventer at fastsætte for, hvornår det skal være endeligt gennemført.

SF støtter de gode intentioner i forslaget, men vi vil meget gerne se på enkeltdele under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Der blev stille i salen her til sidst. Man kunne høre en knappenål falde til jorden. Det var dog glædeligt at høre, at den tvivl, som har plaget os andre i forhold til at lade nogle betale dobbelt, også er i SF'ernes hjerte. Det lover godt for udvalgsarbejdet.

Det, der også kalder mig herop, er, at SF taler om solidariske løsninger. Lidt efter lyder det: Forureneren betaler. Altså hvor går solidaritetstærsklen, om jeg så må sige, for SF? Er det ideelle, at vi alle sammen betaler lige meget for vores spildevand, altså fuld solidaritet, uanset hvor meget vi laver, eller er det forurener betaler-princippet, der vejer tungest i SF's vægtskål? Det havde jeg lidt svært ved at finde ud af i talen.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er kun et lille opklarende spørgsmål til fru Anni Svanholt, og det går i sin enkelthed på, om man kunne forstå fru Anni Svanholt sådan, at SF er af den opfattelse, at det ikke skal påhvile dem, der for øjeblikket er tilsluttet kloakfonden i en given kommune. Hvis vi vil rejse disse krav over for nogle mennesker, som ikke kan have vidst, hvilke miljøkrav vi vil stille til dem senere, vil vi sige til dem: Hvis samfundet ønsker det, vil man også finde en finansieringsordning, hvor det er samfundet, der betaler, og vi tørrer det ikke af på dem, der tilfældigvis har fået kloakeret i kommunen.

Man får somme tider det indtryk, at en af de væsentligste aktører i denne sag slet ikke er til stede i Folketingssalen, nemlig finansministeren. Man kunne godt fristes til at tro på, at det ikke skal være en kommunal udgift, for så vil kommunerne forlange at få pengene over DUT-princippet, og det skal heller ikke være en statsudgift, for så er det finansministeren, der skal betale.

Men det er spændende at høre, hvad SF mener.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Først til hr. Niels Jørgen Langkilde: Ja, forureneren betaler. Det er jo et glimrende princip, men jeg har ikke indtryk af, at De Konservative egentlig havde tænkt sig at sikre, at det også kunne gennemføres i alle forhold; jeg nævner her landbruget osv. Er det noget, som De Konservative vil håndhæve i enhver henseende? Vi synes, det er et meget godt og vigtigt princip, som man bør gennemføre.

Men i øvrigt med hensyn til solidariteten: I disse forhold og i øvrigt også, da man skulle lave spildevandsrensning i byerne, er der også tale om solidaritet. Man har lavet et tilslutningsbeløb ud fra en rimelighedsbetragtning, og det er indlysende, at det skal være sådan, at der ikke er nogen, der kommer i klemme, eller enkeltpersoner, som kommer til at betale meget, meget store beløb. Det, vi opfatter som solidaritet, er, at man her laver en udjævning.

Det problem, hr. Hans Christian Schmidt rejser, har jeg rejst som en problemstilling. Vi har ikke taget stilling til hvordan og hvorledes, eller om vi vil ændre opfattelse af noget som helst. Jeg har rejst det som en problemstilling, og jeg håber, vi kan få belyst, om det faktisk forholder